

Λύσεις Θεμάτων Ιστορίας Θεωρητικής Κατεύθυνσης 30/05/2006

ΟΜΑΔΑ Α

Θέμα Α.1.1

1. Σωστό
σελ. 20 (2/3 σε αξία του συνόλου των εξαγωγών)
2. Λάθος
σελ. 29 (1841)
3. Λάθος
σελ. 79 (αρχηγός των Πεδινών ήταν ο Δημ. Βούλγαρης)
4. Σωστό, σελ. 83
5. Σωστό, σελ. 145 (στην Κων/πολη)

Θέμα Α.1.2

α. εθνικό κομιτάτο (σελ.79)
«Το Εθνικό κομιτάτο, υπό τον Επαμεινώνδα Δεληγιώργη ...
Οθωμανική αυτοκρατορία».

β. Λαϊκό Κόμμα (σελ. 95)
«Στα μέσα του 1910 οι Κοινωνιολόγοι ... στους Φιλελεύθερους».

γ. Επιτροπή Αποκατάστασως Προσφύγων (Ε.Α.Π.) (σελ. 155)
«Η Ελληνική κυβέρνηση ... οριστική στέγαση»...
Για την οριστική αποκατάσταση των προσφύγων , η Ε.Α.Π., έλαβε υπόψιν τις συγκεκριμένες παραμέτρους, διέκρινε δηλαδή τους πρόσφυγες σε αστούς και αγρότες, εστίασε στον τόπο προέλευσής τους και δόθηκε βάρος στην εύρεση εργασίας για τους πρόσφυγες, παρόμοια με αυτή που είχαν στην παλιά πατρίδα.

Θέμα Α.2

A.2.1

Σχολικό εγχειρίδιο σελ. 27 του σχολικού βιβλίου
«Η οριστική αντιμετώπιση ... της εθνικής αυτής ιδιοκτησίας».

A.2.2

Σχολικό εγχειρίδιο σελ. 55 – 56
«Η παγκόσμια οικονομική κρίση ... διακανονισμός «κλήριγκ» είχε και θετικά στοιχεία».

ΟΜΑΔΑ Β

Θέμα Β.1

Το 1909 συντελείται μια τομή στην πολιτική ιστορία της Ελλάδας γενικότερα, και των πολιτικών κομμάτων ειδικότερα. Στις 15 Αυγούστου 1909 εκδηλώθηκε κίνημα στο Γουδί, υποκινούμενο από τον Στρατιωτικό Σύνδεσμο, μια μυστική στρατιωτική οργάνωση, που αναζητούσε την εξυγίανση της πολιτικής ζωής. Στις 14 Σεπτέμβρη του 1909 οργανώθηκε παλλαϊκό συλλαλητήριο που κατέληξε στα Ανάκτορα και στο οποίο συμμετείχαν βιομήχανοι, έμποροι, βιοτέχνες, ελεύθεροι επαγγελματίες και κάθε μικρομεσαίος Έλληνας που πίστευε στην Ανόρθωση. Ο Στρατιωτικό σύνδεσμος υπέβαλε ψήφισμα στο παλάτι και επίμονα ζητούσε την επίλυση σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων. Στα ιστορικά παραθέματα γίνεται αναφορά για προστασία της παραγωγής και βελτίωση της τύχης του εργάτη, καθώς δεν απολάμβανε την προστασία του κράτους. Επίσης η πάταξη της τοκογλυφίας, η αποφυγή των πελατειακών σχέσεων και των παράνομων διορισμών, η στηλίτευση της πολιτικής ανηθικότητας ήταν πάγια αιτήματα του Στρατιωτικού Συνδέσμου. Ας μη λησμονήσουμε ότι το κράτος είχε πέσει σε τέλμα από την κακοδιοίκηση και την ολιγαρχική νοοτροπία του βασιλιά και των διαδόχων ενώ και ο στρατός είχε άμεση ανάγκη αναδιοργάνωσης. Ελπίδα του Στρατιωτικού Συνδέσμου ήταν η εφαρμογή νόμων που θα καταργήσουν την πλουτοκρατία και όλοι οι πολίτες θα γεύονται

τα αυτονόητα αγαθά της Δημοκρατίας, όπως την ασφάλεια της ζωής, της τιμής και της ιδιοκτησίας.

Μετά από την πίεση του λαού, των εργατικών σωματείων και του Συνδέσμου, η Βουλή αποφάσισε την αναθεώρηση ορισμένων άρθρων του συντάγματος. Ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος, πετυχαίνοντας το στόχο του, διαλύθηκε στις 15 Μαρτίου 1910 καθώς προκηρύχθηκαν εκλογές. Παρέμεινε όμως ο απόηχος της Ανόρθωσης και δημιουργήθηκαν οι κατάλληλες συνθήκες για την εμφάνιση του Ελ. Βενιζέλου στην πολιτική σκηνή.

Θέμα Β.2

Το ιστορικό παράθεμα είναι ένα απόσπασμα από επιστολή του Ελ. Βενιζέλου προς τον Τούρκο πρωθυπουργό Ισμέτ Ινονού με ημερομηνία 30/08/1928. Η Μικρασιατική καταστροφή έχει συντελεστεί 6 χρόνια πριν, οι πρόσφυγες μονοπώλησαν το ενδιαφέρον των ελληνικών κυβερνήσεων, ώστε να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα επιβίωσης, διαμονής και επανένταξης παρά τις μύχιες ελπίδες των ξεριζωμένων για επιστροφή στις χαμένες πατρίδες.

Ο Βενιζέλος απευθυνόμενος μέσω της επιστολής στον Ινονού επιθυμεί διακαώς να υπογραφεί συμφωνία με την τουρκική πλευρά με σκοπό την διευθέτηση των οικονομικών διαφορών και την αναγνώριση του εδαφικού καθεστώτος μεταξύ των δυο χωρών. Επίσης, σπεύδει να βεβαιώσει τον Τούρκο πρωθυπουργό, πως η Ελλάδα με ειλικρίνεια αποδέχεται κάθε Συνθήκη Ειρήνης, δεν έχει καμία βλέψη στα τουρκικά εδάφη και δεν αμφιβάλλει για τις αντίστοιχες επιθυμίες της τουρκικής πλευράς. Ως επιβεβαίωση όλων αυτών, στις 10 Ιουνίου 1930 υπογράφηκε η Συμφωνία της Άγκυρας, οικονομικού χαρακτήρα. Κύρια σημεία της συμφωνίας ήταν η ρύθμιση του ζητήματος των αλλοδαπών και των φυγάδων, η ρύθμιση των περιουσιών των ανταλλάξιμων και η αμοιβαία απόσβεση των οικονομικών υποχρεώσεων μεταξύ των 2 χωρών.

Η συμφωνία ολοκληρώθηκε στις 30 Οκτωβρίου 1930 με το Σύμφωνο Φιλίας ουδετερότητας και διαιτησίας, το πρωτόκολλο για τον περιορισμό των ναυτικών εξοπλισμών και τη Σύμβαση εμπορίου, εγκατάστασης και ναυτιλίας. Έτσι κάθε υπήκοος της Ελλάδας και της Τουρκίας μπορούσε να ταξιδεύει και να εγκαθίσταται (με κάποιους περιορισμούς) στο έδαφος του γειτονικού κράτους.

Μετά από αυτές τις συμφωνίες και για ένα μεγάλο διάστημα δεν σημειώθηκαν τριβές μεταξύ των δυο κρατών και αυτό κυρίως με τις φροντίδες του Έλληνα πρωθυπουργού. Όμως, από την άλλη πλευρά, διαψεύστηκαν και υπερεκτιμήθηκαν οι επιδιώξεις μιας οριστικής λύσης, καθώς προκλήθηκε λαίλαπα αντιδράσεων από τους Έλληνες πρόσφυγες. Οι περιουσίες των ανταλλάξιμων Ελλήνων ορθοδόξων της Τουρκίας εξισώθηκαν με εκείνες των Μουσουλμάνων της Ελλάδας. Σκληρή ήταν και η στάση της Εθνικής Τράπεζας, που παρακρατούσε το 25% της προκαταβολής της αποζημίωσης ενώ παράλληλα αρνούνταν ένα δικαιότερο διακανονισμό των προσφυγικών χρεών. Η δυσαρέσκεια αυτή θα εκδηλωθεί με εκλογικό μένος στο πρόσωπο του Βενιζέλου και το κόμμα του θα χάσει τις εκλογές του 1932 και 1933.

